

[Cat/Cast] Vist per sentència l'últim judici a Marina Bernadó per la seva vinculació amb ETA

DIRECTA :: 11/09/2019

Este 11 de septiembre se ha conocido la sentencia de la Audiencia Nacional española, que absuelve la catalana y queda en libertad sin cargos

Catala

La barcelonina, de 45 anys, va recuperar la llibertat de forma provisional i amb mesures cautelars el passat 3 de juny i estava a l'espera d'aquest nou judici que arriba després de ser entregada a les autoritats espanyoles un cop complerts dotze anys i mig de condemna en presons de l'Estat francès acusada de pertànyer a l'extinta organització armada basca. Aquest 11 de setembre s'ha conegut la sentència de l'Audiència Nacional espanyola, que absol la catalana al·legant que ja havia complert condemna a l'Estat francès i queda en llibertat sense càrrecs

Dimarts 4 de juliol pot haver estat la darrera vegada que **Marina Bernadó** se seia a la banqueta dels acusats. La Secció Segona de la Sala Penal de l'Audiència Nacional espanyola l'ha jutjat per la darrera causa que li quedava oberta per la seva relació amb l'ara ja dissolta organització armada basca ETA. En aquesta ocasió, tan sols el Ministeri Fiscal exercia l'acusació i demanava per ella una pena de nou anys de presó pel delictes de col·laboració amb banda armada.

El sumari pel qual ha estat processada era el mateix que va portar fins a la presó catalans com Laura Riera, Diego Sánchez o Zigor Larrendonda, entre d'altres, que van ser jutjats i condemnats el 2004. Els fets descrits haurien tingut lloc durant el bienni previ a l'agost de l'any 2001, quan la Guàrdia Civil va efectuar una operació contra l'anomenat comando Barcelona d'ETA i la seva estructura de suport a Catalunya. En aquell moment, Bernadó va aconseguir esquivar l'acció policial i no va ser fins al mes de novembre de l'any 2006 que es va tornar a tenir coneixement del seu parador, amb la seva detenció al petit poble de Quezac en una operació coordinada entre la policia judicial francesa i la Subdirecció Antiterrorista de la Gendarmeria, en estreta col·laboració amb els cossos policials de l'Estat espanyol.

A partir d'aquell moment va passar per tres processos judicials a l'Estat francès, les condemnes dels quals l'han mantingut dotze anys i mig empresonada fins a la seva entrega a l'Estat espanyol el passat mes de juny. Aleshores, després d'una vista a l'Audiència Nacional espanyola, el jutge la va deixar en llibertat provisional amb les mesures cautelars de prohibició d'abandonar l'Estat espanyol i l'obligació d'anar a signar setmanalment al jutjat més proper al seu domicili. Poc després, el tribunal especial va assenyalar la data d'un que s'ha celebrat aquest dimarts i ha quedat vist per sentència. Aquesta s'hauria de conèixer a finals del mes de juliol o durant el mes de setembre i Bernadó l'esperarà en llibertat amb les mateixes mesures cautelars que se li han aplicat fins ara.

Judici paradoxal

En conversa telefònica amb la *Directa* la defensa de Marina Bernadó relata quina ha estat la seva estratègia de defensa en aquest judici. Es dóna la circumstància que Bernadó ja va complir condemna a presons franceses per pertinença a banda armada, motiu pel qual al·legaven una clara existència del que s'anomena "causa jutjada", és a dir, la impossibilitat de tornar a condemnar algú amb la mateixa qualificació penal sobre uns fets pels quals ja ha estat sentenciada.

Tanmateix, la Fiscalia busca una condemna per col·laboració i no per pertinença, un delictes menor que serviria per esquivar el supòsit anterior i tornar a engarjolar Bernadó. No obstant això, tant l'activista catalana com la seva representació legal han testificat i documentat que pertanyia a ETA des de l'inici de les investigacions policials, relat que ha quedat demostrat per declaracions de la Guàrdia Civil i de companyes amb qui havia compartit militància en l'organització armada.

Així doncs, s'ha donat la paradoxa que el Ministeri Fiscal demanava la condemna per un delictes menor que el que la mateixa acusada reconeixia, motiu pel qual el seu advocat ha demanat la lliure absolució de tots els càrrecs sostenint la tesi de què fins i tot si pogués ser condemnada per col·laboració, aquesta ja queda inclosa dins el delictes de pertinença. Segons aquest criteri, fins i tot si els cinc magistrats de la sala -presidida per Fernando Andreu- consideressin que els actes de col·laboració es van perpetuar de forma progressiva, començant per una col·laboració puntual fins a la integració definitiva a l'estructura de l'organització, tot formaria part d'un mateix fet continuat sense cap període d'interrupció temporal, motiu pel qual no es podrien considerar dos delictes diferenciats.

Aquesta mateixa situació processal s'ha produït en diverses ocasions els darrers anys en procediments oberts contra membres d'ETA que ja havien complert condemna a l'Estat francès pels mateixos delictes que els reclamaven les autoritats espanyoles. Contràriament al que és habitual, la posició de la Fiscalia ha estat diferent en aquesta ocasió, tot i que la jurisprudència és favorable a l'estratègia de defensa plantejada pel lletrat de Bernadó en supòsits com el seu, en el qual des de l'emissió d'una ordre de detenció en contra seva fins a l'arrest definitiu van transcórrer cinc anys d'activitat continuada en la clandestinitat.

Castellano

La barcelonesa, de 45 años, recuperó la libertad de forma provisional y con medidas cautelares el pasado 3 de junio y estaba a la espera de este nuevo juicio que llega después de ser entregada a las autoridades españolas una vez cumplidos doce años y medio de condena en prisiones del Estado francés acusada de pertenecer a la extinta organización armada vasca. Este 11 de septiembre se ha conocido la sentencia de la Audiencia Nacional española, que absuelve la catalana alegante que ya había cumplido condena al Estado francés y queda en libertad sin cargos

Martes 4 de julio puede haber sido la última vez que Marina Bernadó se sentaba al banquillo de los acusados. La Sección Segunda de la Sala de lo penal de la Audiencia Nacional española lo ha juzgado por la última causa que le quedaba abierta por su relación con la ahora ya disuelta organización armada vasca ETA. En esta ocasión, tan solo el Ministerio Fiscal ejercía la acusación y pedía por ella una pena de nueve años de prisión por el delito de colaboración con banda armada.

El sumario por el cual ha sido procesada era el mismo que llevó hasta la prisión catalanes como Laura Riera, Diego Sánchez o Zigor Larrendonda, entre otros, que fueron juzgados y condenados el 2004. Los hechos descritos habrían tenido lugar durante el bienio previo en agosto del año 2001, cuando la Guardia Civil efectuó una operación contra el llamado comando Barcelona de ETA y su estructura de apoyo en Cataluña. En aquel momento, Bernadó consiguió esquivar la acción policial y no fue hasta el mes de noviembre del año 2006 que se volvió a tener conocimiento de su paradero, con su detención al pequeño pueblo de Quezac en una operación coordinada entre la policía judicial francesa y la Subdirección Antiterrorista de la Gendarmería, en estrecha colaboración con los cuerpos policiales del Estado español.

A partir de aquel momento pasó por tres procesos judiciales en el Estado francés, las condenas de los cuales lo han mantenido doce años y medio encarcelada hasta su entrega en el Estado español el pasado mas de junio. Entonces, después de una vista a la Audiencia Nacional española, el juez la dejó en libertad provisional con las medidas cautelares de prohibición de abandonar el Estado español y la obligación de ir a firmar semanalmente al juzgado más próximo en su domicilio. Poco después, el tribunal especial señaló la fecha de uno que se ha celebrado este martes y ha quedado visto por sentencia. Esta se tendría que conocer a finales del mes de julio o durante el mes de septiembre y Bernadó lo esperará en libertad con las mismas medidas cautelares que se le han aplicado hasta ahora.

Juicio paradójico

En conversación telefónica con la Directa la defensa de Marina Bernadó relata qué ha sido su estrategia de defensa en este juicio. Se da la circunstancia que Bernadó ya cumplió condena en prisiones francesas por pertenencia a banda armada, motivo por el cual alegaban una clara existencia del que se denomina “causa enjuiciada”, es decir, la imposibilidad de volver a condenar alguien con la misma calificación penal sobre unos hechos por los cuales ya ha sido sentenciada.

Aun así, la Fiscalía busca una condena por colaboración y no por pertenencia, un delito menor que serviría para esquivar el supuesto anterior y volver a enchironar Bernadó. Sin embargo, tanto la activista catalana como su representación legal han atestiguado y documentado que pertenecía a ETA desde el inicio de las investigaciones policiales, relato que ha quedado demostrado por declaraciones de la Guardia Civil y de compañeras con quién había compartido militancia en la organización armada.

Así pues, se ha dado la paradoja que el Ministerio Fiscal pedía la condena por un delito menor que el que la misma acusada reconocía, motivo por el cual su abogado ha pedido la libre absolución de todos los cargos sosteniendo la tesis de que incluso si pudiera ser condenada por colaboración, esta ya queda incluida dentro del delito de pertenencia. Según este criterio, incluso si los cinco magistrados de la sala -presidida por Fernando Andreu- consideraran que los actos de colaboración se perpetraron de forma progresiva, empezando por una colaboración puntual hasta la integración definitiva a la estructura de la organización, todo formaría parte de un mismo hecho continuado sin ningún periodo de interrupción temporal, motivo por el cual no se podrían considerar dos delitos diferenciados.

Esta misma situación procesal se ha producido en varias ocasiones los últimos años en

procedimientos abiertos contra miembros de ETA que ya habían cumplido condena al Estado francés por los mismos delitos que los reclamaban las autoridades españolas. Contrariamente al que es habitual, la posición de la Fiscalía ha estado diferente en esta ocasión, a pesar de que la jurisprudencia es favorable a la estrategia de defensa planteada por el letrado de Bernadó en supuestos como el suyo, en el cual desde la emisión de una orden de detención en su contra hasta el arresto definitivo transcurrieron cinco años de actividad continuada en la clandestinidad.

<https://ppcc.lahaine.org/cat-cast-vist-per-sentencia>